

for den, der vil betragte den lidt nøiere, er i allerhøjeste Grad paafaldende. I Stedet for som i tidligere Tid at udføre en Vare, hvis Værdi jeg angav til nogle faa Øre pr. Bund, ere vi nu gaaede over til en fuldstændig Opgivelse af enhver Udførsel af denne Vare. Ikke paa den Maade, at der ikke udføres Korn fra vort Land; men paa den Maade, at der tillige indføres saa meget Korn og saa mange Foderstoffer fra andre Lande, at Danmark ikke kan regnes mere blandt de kornudførende Lande. Derimod ere vi gaaede til en Forædling af vore Landbrugsprodukter, saaledes, at det, der nu udføres her fra Landet af Kreaturer og Svin har en Værdi, som vi kunne sætte fra 20 til nogle og 30 Øre pr. Bund. Før jeg nævner Udførsel af Smør, bør jeg maasse først nævne Udførsel af Flæsk og Kjød, hvor vi kunne komme til noget høiere Værdi pr. Bund end af levende Kreaturer, lad os sige det er 30 à 40 Øre eller noget derover pr. Bund. Derefter kommer jeg til vor Hovedudførselsartikel, Smør, hvor vi kunne komme til en Gjennemsnitsværdi, som i de senere Aar desværre ikke har været mere end henimod 1 Krone pr. Bund, medens det for faa Aar siden havde en Gjennemsnitsværdi af over 120 Øre pr. Bund. Det vil altsaa vise sig, at vort Landbrug gennem Forædling af sine Produkter, i Stedet for at udføre det billigere Korn, nu udfører Produkter, som ere fra 10 til 20 à 30 Gange høiere i Værdi pr. Bund end det, vi udførte tidligere. Det er ikke nogensomhelst Tvivl underkastet, at denne Forædling af vore Produkter stiller ganske andre Fordringer til vore Landmænds Dydighed og til alle deres Dydighed, som arbejde i Landbrugets Tjeneste, end vort tidligere Agerbrug. Det gælder om nu at omsætte vort Korn, og hvad Jorden ellers giver af disse kostbare Produkter, og bringe dem til Marked i saa gode Kvaliteter som muligt, og at give dem en Forædling paa en for os Landmænd saa billig og fordelagtig Maade som mulig. Det er et saa alvorligt Hovedspørgsmaal for vort Landbrug, at vi kunne sige, vor hele Eksistents som Landmænd beror paa dettes gunstige Løsning; men denne kan ikke finde Sted uden videnskabelig Hjælp, uden at der ikke alene findes en høitstræbende Videnskabelighed i denne centrale Anstalt, men heller ikke uden at der spredt omkring mellem Landmændene overalt findes en theoretisk Videnskab, som desværre nu altfør ofte mangler. Det er ganske øienlykt, at der til en saadan Forædling hører, som jeg omtalte før, en større personlig Dydighed, end tidligere fordret. Vi kunne se hen til andre Virksom-

hedsgrene. Enhver Kvinde hjemme hos os med et Par nogenlunde ordentlige Hænder lærer snart at væbe Badmel og Hvegarn. Men hvad Kunst hører der ikke til at væbe kostbare Tæpper og Silketøier; det er aldeles samme Forhold for Landmændene. For at vi kunne være med, skulle vi i Forhold til vore tidligere Artikler nu producere ganske overordentlig kostbare Varer, hvor den personlige Dydighed spiller en ganske overordentlig stor Rolle. Der foreligger i vort Landbrugs Historie i den allerlidste Tid Exempler paa, hvad en videnskabelig Udvikling hos de levende Mænd og hos dem, som i det Hele taget varetage vort Landbrugs Interesser, har at bethde. Enhver veed jo, hvad der for et Par Aar siden hændte os med Svinehygdommen; man kan sige, det er kun en Tilfældighed, at den kommer, og det hænger ikke sammen med vort Landbrugs Udvikling; men jeg tør dog maasse fremsætte en Paastand, som ikke vil blive modsaagt; det er nemlig den, at vort Kreaturhold, som det er, disponerer vore kostbare Besætninger ganske særlig for Sygdomme, som man ikke kjendte under tidligere Forhold, da vore Husdyr levede maasse et noget mere naturligt Liv, end de nu leve ved den stærkt forcerede Fodring og stærkt forcerede Udvikling af dem. Denne Slags Sygdomme ere vi nu altid udsatte for, og det er derfor aldeles nødvendigt, at vi til enhver Tid have, jeg kan sige, en Armee af dygtige Folk, der kunne værne os og de enorme Kapitaler, der ere anbragte i vore Besætninger fra slige Ulykker. Der har i den allerjævneste Tid viist sig en meget farlig Fjende af vore Meierier, nemlig Sygdomme i Mælken, og for Folk, som sælge nærmere med vor Meieriudvikling, er det bitterligt, at man maasse har gjort en Opdagelse, man har maasse fundet paa Noget, som kan ganske vidunderlig beskytte vor Meieridrift mod Farerne ved slige Sygdomme. Alle disse Undersøgelser ere endnu ikke fuldendte, og jeg skal derfor ikke nærmere beskrive dem. Det er et Arbejde, som endnu foregaar, men jeg skal dog antyde, at man allerede nu har opnaaet meget vigtige Resultater, og det er sandsynligt, at man vil komme til et Resultat, der sikrer vore Meierier og vor Smørproduktion mod meget betydelige Farer. Men naar Alt dette er saa, tror jeg, at vi som Landmænd maa være berettigede til her i den danske Rigsdag at fordrø, at den Anstalt, der udvikler den Videnskabelighed, vi trænge til og ikke kunne undvære, udruktes saavel med de Lærerekræfter, den trænger til, som med de øvrige materielle Hjælpemidler, som maa